

Der er efter min Mening ikke noget, der er mere hemmende for Udviklingen af personlig Dygtighed og Selvstændighed, af det, der i det hele taget skaber et dygtigt og selvhjulpent Folk, end dette, at det offentlige i stedse større Omfang griber ind og gennem Lovgivning og Administration overtager stedse mere, saa at det efterhaanden nærmer sig til at blive saaledes, at det offentlige tager Vare paa alting. Jeg vil haabe, at Politikere, som ikke blot har Kærlighed til demokratisk Lighed, men som sætter ikke mindre Pris paa personlig Frihed og dennes naturlige Konsekvens: personlig Myndighed, i Tide maa være opmærksomme paa Faren og tage Reb i Sejlene, inden man kommer i alt for stærk Fart ned ad Skraaplanet.

Endelig vil jeg udtale Ønsket om, at den politiske Forhandling under den nye Grundlov maa komme til at foregaa under værdigere Former, end det tidt har været Tilfældet under den gamle. Mit Haab om, at dette Ønske skal gaa i Opfyldelse, støtter jeg i ikke ringe Grad derpaa, at vi nu faar Kvinderne med; thi skønt der vel ikke er Udsigt til, at der i den nærmeste Tid bliver mange Kvinder, der faar Plads i Rigsdagen, er der dog ingen Tvivl om, at Kvinderne vil kunne øve en god Indflydelse under de politiske Forhandlinger ude i Landet. I den Henseende venter jeg mig ogsaa noget af den nye Valglov. Efter den Valgmaade, vi nu har indført, vil intet af Partierne, i hvert Fald ikke noget af de nuværende Partier, have Udsigt til i nogen nær Fremtid at komme til at raade over Flertallet i noget af Tingene, endnu mindre over Flertallet i dem begge, saa at Partierne i Fremtiden vil være henviste til at forhandle sig til Rette og hjælpes ad med at løse Fremtidens Lovgivningsspørgsmaal, saaledes som vi nu har hjulpet hverandre med at løse Forfatningsspørgsmaalet. Det er givet, at dette ikke vil kunne ske uden Kamp, men jo mere disse Kampe maa kunne føres med blanke Vaaben og paa saglig Grund, des mere Udbytte vil de bringe, og hvad mere er: des mere Velsignelse vil der blive ved Resultatet.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at Landstinget nu for sit Vedkommende giver Grundloven, den nye Juni-

Grundlov, det Ja, som den skal have i begge Ting, før den kan forelægges Kongen til Underskrift.

Piper: Vi er nu samlede sidste Gang i dette Ting for at behandle Grundlovsforslaget. Det vedtages uden den Begejstring, hvormed Grundloven af 1849 var ledsaget, men ogsaa uden den bitre Kamp, der fandt Sted, da Grundloven af 1866 gennemførtes. De fleste vil anse Gennemførelsen af denne Grundlov som en Nødvendighed, der fremgaa af den politiske Situation, saaledes som denne har udviklet sig, og saaledes som den nuværende Forfatning var blevet undergravet ved Skatte-lovene af 1903 og Ophævelsen af den privilegerede Valgret til Sogne- og Byraad. Det bliver jo i nogen Maade Grundloven af 1849, der genindføres paa en saadan Maade, som den vilde have udviklet sig uden den skete Afbrydelse, formet under Hensyn til Tidens Udvikling. Tidens Udvikling har medført Kvindernes Ligestilling i Erhvervslivet; den har ogsaa medført, uden Kamp og uden Agitation, deres Ligestilling først i kommunal Henseende, derefter nu i politisk. Vi Konservative byder Kvinderne Velkommen til dette Medarbejde og Medansvar, og vi har Grund til at tro, at deres Deltagelse i det politiske Liv vil være en Støtte for vore Anskuelser.

Den Maade, hvorpaa man i 1849 søgte at tilvejebringe politisk Lighed, har vist sig forfejlet. Det nu siddende Folketing afgiver det bedste Eksempel paa, i hvor høj Grad den nuværende Repræsentation er uretfærdig og ensidig. Dette vil blive anderledes i Fremtiden. Grundlovens § 32 paabyder, at Valgloven skal sikre en ligelig Repræsentation af de forskellige Anskuelser blandt Vælgerne. Der vil derved skabes sundere Forhold, og der vil skabes bedre Arbejdsvilkaar for den konservative Sag. Den Garanti imod en yderliggaaende og ensidig Udvikling, som man i 1866 søgte at skabe ved den privilegerede Valgret, har ikke kunnet opretholdes; vi ser ogsaa nu, at den ikke yder nogen Betyggelse mere, og den Erstatning herfor, som vi fra konservativ Side har søgt at tilvejebringe, har vi kun naaet at gennemføre i ringe Maal. Mindretallene vil i Fremtiden ikke faa noget særligt Værn; men det vil